

bo za neprestano obrekovanje še hvaležno? Res da nas uči vera: odpusti svojemu bližnjemu, kolikorkrat te razžali, stori mu dobro za hudo! To lahko stori vsakdo od nas pri navadnih ljudeh, a pri klerikalizmu, ki si prisvaja oblast učeče cerkve, ki sam tako lepo uči, dela pa ravno nasprotno, ne moremo upoštevati tega nauka, ker nam zgledi klerikalizma kažejo, da je to sicer lep moralistični nauk, v praksi se ga pa ni treba držati. Če ima on Kristusovo moralo za bagatelo, da se nikdar ne ravna po nji, kaže s tem vero v praksi v drugi luči kakor v teoriji. Tako se širi po klerikalizmu samem kriva vera.

Liberalni shod je sprejel v program ločitev cerkve od države in svobodno šolo. To je tudi res. Prosimo pojasnila, ali je to cerkvena dogma, da mora država vzdrževati duhovščino ter ščititi verska načela? Ako ni, zakaj potem takšen krik in nasprotstvo, mar ne največ zaradi eksistence klerikalizma — zaradi trebuha in denarja? Iz Francije je prišla svoboda, tlačanstvo je pri nas minilo za vselej, tam se je tudi v novjšem času ločila cerkev od države, vključno velikemu nasprotstvu klerikalizma. Ako se to obnese dobro, se bo uvedlo tudi drugod polagoma, če bo to klerikalizmu ljubo ali ne.

Učiteljstvo je ugovarjalo tej točki iz več vzrokov, a bilo je preglašeno. Isto velja glede svobodne šole. Učiteljstvo se drži sedanjih šolskih zakonov, ki jamčijo učiteljstvu svobodo v šoli pri pouku. Če pride kdaj do take šole, bo kriv klerikalizem sam, ker neprestano dreza, hoče biti v šoli absoluten gospodar, preganja, denuncira, obrekuje in sovraži učiteljstvo neprestano in sistematiško, zato vedno bolj zori vprašanje o svobodni šoli. Kdor išče, ta najde. Krivoverski klerikalizem se ne drži verskih načel, hoče biti povsod absoluten gospodar, zapovednik in vodnik za svoj trebuh in žep, zato sili čedalje bolj na dan vprašanje ločitve cerkve od države in svobodne šole. Vendar prepušča učiteljstvo oboje v izvršitev tistim, ki čutijo v sebi moč in veljavo. Ti dve točki sta mu posebno pri srcu, da lažje obrekuje. Po cerkvah in političkih shodih vpije in razsaja proti brezvercem, kakor bi bila to verska resnica, da mora država vzdrževati duhovščino ter imeti na večne čase pravico nad šolo in šolsko odgojo.

To so zopet krivi pojmi, ki jih širi naš klerikalizem med našim narodom. Kaj bi se zgodilo, ako bi učitelji enkrat zahtevali, da hočejo imeti nadvlado nad cerkvenim imetjem? Huj, to bi bilo zmerjanja in ostudne polemike! Učiteljstvo mora biti

zadovoljno, da je šola ločena od države, ubogo ljudstvo mora nositi vsa bremena, država samo zapoveduje, o prispevkih za šolo in učiteljstvo noče slišati ničesar.

S klerikalizmom je pa drugače. Njega vzdržuje ljudstvo in država. Edino on ima še v rabi bero iz tlačanske dobe, noče ničesar slišati, da bi se odpravila, ker ta več nese kot regulirana plača. Kar nedostaja, prispeva država, da je duhovščina stanu primerno plačana. Tega ji nikdo ne zavida, oni so ljudje kot mi, imeti morajo toraj eksistenčne dohodke. Ker so sami siti, mislijo, da se tako dobro godi tudi drugim. Dobili so ljudstvo na svojo stran, zato se čutijo začasno dovolj močni, zavirati šolstvo in kratiti na katoliški podlagi krvavo zaslužen plačo učiteljstvu. Niti vinarja ne brezverskemu našemu učiteljstvu, pohajšuje ljudstvo in hoče vreči Boga iz šole!

To je laž našega klerikalizma. Dokazuj tem hinavcem kolikor hočeš, da to ni res, če si še tako veren priden in pošten, si v njegovih očeh Antikrist, ako ne trobiš v njegov politički rog. Ali je mogoča sprava in mir s takimi ljudmi? Ali je mogoče učitelju kot odgojitelju, ki mora biti sam kremenit značaj, da bi se vdal in pokoril takšnim gorostasnim krivicam, nazorom, lažem in zlorabi vere? Kdo je kriv, da se zaradi takega postopanja čedaljebolj razburjajo duhovi, da se že med preprostim ljudstvom širijo počasi in zanesljivo klerikalizmu sovražni in nasprotni elementi? Pri tem trpi največ vera, ki jo izpodkopuje klerikalizem sam. (Dalje.)

Glas z Goriškega.

1. V obrambo učiteljstva goriškega okraja odgovarja podpisani odbor gosp. dopisniku tretjega dopisa iz Goriške v „Tovarišu“ z dne 15. marca t. l. sledeče:

Nihče ne trdi, da ni izreklo goriško učiteljstvo na shodu 7. marca, da bi ne moglo izdajati političkega lista, a pribito je tudi, da se je izreklo učiteljstvo proti temu, da bi se tak izdajal že sedaj. Nikar naj ne misli črnogledi gospod dopisnik, da je učiteljstvo preprečilo izdajanje političkega lista iz nevoščljivosti, ampak res je le, da se je zgodilo zato, ker zna učiteljstvo trezno misliti in ga ni nikakor volja preobračati kozolcev. Gospod dopisnik očita učiteljstvu goriške okolice, da bega ostalo učiteljstvo — saneta simplicitas — kdo pa bega? Gospod dopisnik, prispodobí se Vas lahko onemu, ki je vpil: „Lovite ga!“

Moji naporí, uspehi in neuspehi.

Spisal Ivan Lapajne.

(Dalje.)

Ko je začelo v Krškem intenzivno delovati „Pedagoško društvo“, ki je bilo v prvi vrsti književno društvo, se je posebno odlikoval g. Frane Gabršek kot slovenski pedagoški pisatelj in izdal „Vzgojeslovje“, „Ukoslovje“, „Modroslovje“ itd. Kar nas je bilo takrat učiteljev v Krškem, smo imeli posebno veselje s spisovanjem „Pedagoških letnikov“ tega društva. V njih je meni pripadala naloga, slikati vsako leto pregled slovenskega šolstva, kako je napredovalo ali nazadovalo vsako leto v enem ali drugem oziru. Statistični pregled slovenskega šolstva je bil vedno moj „konjiček“, ki sem ga rad jahal. Komaj sem bil učitelj prvo leto (1870), sem že nabiral material, da sem sestavil pregled kranjskega ljudskega šolstva in ga priobčil v drobni knjižici. Pozneje sem priobčil v svojem listu, v „Tovarišu“ in v političkih listih večkrat enake statistike o slovenskem šolstvu sploh, primerjajoč ga s šolstvom drugih narodnosti. Tak material smo potrebovali na raznih shodih slovenskega

učiteljskega društva, na katerih smo se potegovali za izboljšanje učiteljskega gmotnega stanja in za pospeševanje ljudskega šolstva sploh.

Da mora šola gledati, da ostane v zvezi z domačo hišo, o tem smo bili učitelji prepričani že pred leti, kakor so dandanes tisti vrli tovariši v Ljubljani, ki izdajajo „Domače ognjišče“. Vrli Andrej Preprotnik je že urejeval v tem duhu „Učiteljskega Tovariša“ in tudi spisoval, kakor mi je pravil, knjigo o domači vzgoji za družbo sv. Mohorja. Če je ta rokopis prišel v roke te družbe ali ne, ne vem; da pa ni zagledal belega dne, to vé vsak. Tudi jaz sem vedno deloval na to, da sem iskal sredstva, ki so vezala šolo z domom. Taka sredstva so bila konecletna šolska poročila. Za ta tiskana šolska poročila se zanimajo starši, če bi tudi v njih ne bilo drugega kakor imena njihovih ljubljencev. Če pa obsezajo ta poročila še zanimive spise, imajo za starše in otroke večjo vrednost. Zato sem skrbel kot šolski voditelj v Ljutomeru in v Krškem, da sem izdal v teku 35 let kakih 30 šolskih poročil, ki so bila več ali manj obsežna in več ali manj zanimiva. Posebno ugajajo pri takih konecletnih poročilih krajepisne, t. j. zemljepisne in zgodov. črtice domačega

Domišljava in neresnična je tudi trditev gospoda dopisnika, da so se izrazili učitelji goriške okolice, da bi ne volili učitelja iz ajdovskega okraja, ako bi kandidiral v kako važno korporacijo. Takega kot ste Vi, gospod dopisnik, bi gotovo ne volili, pač pa vsakega drugega tovariša!

2. Gospodu dopisniku: „Še enkrat zborovanje goriškega učiteljstva“ v 12. številu „Tovariša“ kličemo: „Kdor ponižuje se sam, podlaga je tujčevi peti.“ Kako in s kakšno pravico obsojate, gospod dopisnik, goriško učiteljstvo slovenskih okrajev na Goriškem, da ni zrelo in porabno za pričetek delovanja na stanovsko-gospodarskem in združnem polju? Mogoče iz tega, ker Vam ni hotelo na limanice? Ali mogoče zato, ker je moško in odločno nastopilo proti samooblastnemu teroriziranju sklicatelja shoda in preprečilo nadaljno zborovanje, ko se je odstranilo, kar imenujete Vi brezobzirno in žaljivo postopanje.

Predsednik dež. učit. društva in starejši (!) zastopnik učiteljstva v c. kr. šolskem svetu za goriško okolico se ne le odvezuje dolžnosti sklicevati in voditi učiteljske shode, ampak mu učiteljstvo odločno prepoveduje samovlastno nastopanje v tako važnih zadevah — na račun slovenskega učiteljstva goriške dežele.

Čudom se čudimo, da ni gospodu dopisniku znano, da je učiteljstvo na Goriškem eminentno organizovano v okrajnem in deželnem društvu ter častno zastopano v dični „Zavezi“ in na vsem stanovsko-gospodarskem in združnem polju.

Odbor učiteljskega društva za goriški okraj.

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Učiteljsko društvo novomeškega okraja je zborovalo v soboto, dne 13. t. m., ob 1/2. uri popoldne v dekliški ljudski šoli v Rudolfovem. Zborovanja z občnim zborom se je udeležilo malone vse učiteljstvo tega okraja. Da se učiteljstvo ni ustrašilo dolge poti, stroškov in vednega slabega vremena, je bilo gotovo vzrok predavanje gosp. prof. Frana Suherja o risanju na ljudski šoli, kateri se je radovoljno odzval povabilu ter prišel med nas.

Gospod predsednik otvoril zborovanje, pozdravi navzoče učiteljstvo, zbrano v tako častnem številu, predstavi gospoda profesorja ter mu da besedo. — Gospod profesor pravi, da se je z veseljem napotil v oni del Kranjske dežele, kjer sta se rodila slavna pisatelja Levstik in Stritar, kjer je vsetransko deloval na polju narodne prosvete pisatelj „bajk in povesti o Gorjancih“,

kraja. — Take črtice sem objavil o Idriji, Ljutomeru in o Krškem.

Med hrvaškimi pesniki je znamenit poleg drugih tudi Trnski. Ta je objavil nekako že pred 40 leti v prozi povest „Učitelj Dobrašin“. V tej povesti je slikal plodonosno delovanje hrvaškega učitelja na kmetih; to povest sem bil že pred 30 leti na kratko prikrojil za slovenske razmere in jo namenil družbi sv. Mohorja, ker sem z njo nameraval vplivati na starše, da bi bili naklonjeni šoli in učiteljem. Povest od družbe ni bila sprejeta. Zaraditega sem jo bil priobčil v svojem listu in preskrbel potem še tisoč ponatisikov, ki so romali večinoma brezplačno med hvaležne ljutomerske kmete. Do družbe sv. Mohorja sem imel vedno tisto naklonjenost, ki jo ima še dandanes do nje ves izobraženi in neizobraženi slovenski svet. Zato sem ji naklonil še dva večja spisa: neko popularno razlaganje kemije in „Slovenski obrtnik“.

Od teh spisov žalibog ni nobeden zagledal belega dne. Spis o kemiji je bil posnet po nemškem originalu Bernsteinovem, ki je imel že takrat preveč zastarele znanstvene nazore o kemiji; zakaj znano je, da je ta stroka znanstva z elektriko vred

J. Trdina, ter preide k predavanju. Govoril je najprej o teoriji ter prišel v lepem prehodu iz teorije v prakso. Predavanje je bilo vseskozi zanimivo in dovršeno. Učiteljstvo je z zanimanjem sledilo predavanju, katerega je gospod profesor oživil s slikami in risbami učencev in učenk deške in dekliške c. kr. vadnice ter šole pri sv. Jakobu v Ljubljani. Podal nam je tudi načrt za posamezne razrede in oddelke ter pokazal kako se preide od stopnje do stopnje, od lažjega k težjemu ter k perspektivi. Končno odgovori gospod profesor še na nekatera vprašanja, nakar se mu gospod predsednik v imenu učiteljstva zahvali za trud.

Nato se je nadaljeval občni zbor. Gospod predsednik poroča o društvenem delovanju v tekočem letu. Blagajnica izkazuje prebitok. Občni zbor sklene pristopiti z enim deležem k učiteljski tiskarni.

Kot delegati k zborovanju „Zaveze“ so se oglasili gospodje: nadučitelj Martin Matko in Fran Dular, Vode Anton, gđc. Avrelija Vrezec in gđc. Hermina Bukovic.

Nato se voli nov odbor. Predsednikom je izvoljen gospod nadučitelj Martin Matko.

Na koncu zborovanja se zahvali gosp. M. Matko dose-danjemu predsedniku c. kr. okr. šol. nadzorniku Josipu Turku za uspešno delovanje, pod katerim se je društvo zopet oživilo in lepo čvrsto deluje.

Na snidenje pri prihodnjem zborovanju dne 6. junija v Mirni peči.

Pedagoško društvo v Krškem je priredilo dne 11. t. m. v prostorih krške meščanske šole zborovanje, ki se ga je, dasi je deževalo, udeležilo do 40 oseb, zlasti učiteljic. Gospod predsednik, strokovni učitelj K. Humek, je otvoril zborovanje pojasnil skioptikon ter uporabo in pomen tega učila za šolo in ljudska predavanja. Gosp. c. kr. okraj. šol. nadzornik L. Stiasny je opozoril, koliko se stori v Ameriki in na Francoskem za nadaljno izobrazbo ljudstva. Z veseljem je konstatiral, da se je tudi kranjsko učiteljstvo, zlasti ono krškega in litijskega okraja, posvetilo tej velevažni nalogi. V krškem in litijskem okraju se je v zadnjih dveh mesecih priredilo šest roditeljskih večerov s poljudnoznanstvenimi predavanji. Za jesen se pripravlja še 20 predavanj. Diapozitive za ta predavanja bosta preskrbeli okraj. učit. knjižnici krškega in litijskega okraja. Diapozitive in spisana predavanja bo shranjeval in izposojeval šolam omenjenih dveh okrajev odbor okraj. učit. knjižnice v Krškem. Gospod nadzornik je končal svoje poročilo s pozivom, naj učiteljstvo s prirejanjem roditeljskih večerov sodeluje pri izobraževanju ljudstva in pospešuje stik šole z domom. Gospod strokovni učitelj Humek je nato predaval o zgodovini umetnosti, in sicer o stavbarstvu. (O slikarstvu in kiparstvu bo predaval pozneje.) Svoje poročilo je pojasnjeval z več kot petdesetimi skioptičnimi slikami. Zbrano učiteljstvo je z vidnim zanimanjem sledilo predavanju.

najbolj napredovala v preteklem stoletju. — Družba sv. Mohorja je za slovenske kmetovalce izdala že nebroj pouka za slovenske obrtnike pa žalibog še skoro nič.

Ker se je pa začelo z uvedbo obrtnega zakona leta 1883. živahno življenje med obrtniki, ko so se uvedli, oziroma na novo oživelili stari rokodelski cehi (zadruga), sem si štel nekako v domoljubno dolžnost, da sem premišljeval vprašanje obrtništva, njega zgodovino, njegove težnje itd. Nabral sem raznovrstnega gradiva in ga izkušal zvezati v nekako celoto, ki pa družbi sv. Mohorja zopet ni ugajala; vrla družba je mislila, da bi morala biti knjiga spisana od posebnega strokovnjaka in biti ilustrovanja.

Takrat pa to na Slovenskem ni bilo mogoče, ker še nismo imeli niti ene slovenske obrtne šole. Književno izobraženih slovenskih obrtnikov ali rokodelcev in pisateljev obenem pa žalibog še dandanes menda nimamo.

Ko sem bil pred leti urednik „Domovine“, ki je takrat izhajala komaj dvakrat na mesec, je prilagal Drag. Hribar temu svojemu listu tudi prilogi „Slovenski kmetovalec“ in „Slovenski obrtnik“. Prvo prilogo je urejeval g. Praprotnik, nadučitelj v

Štajersko.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj se je dne 4. t. m. razšlo s srčno željo „Na svidenje pri enakem užitku!“ — Čerila je zunaj vodena padavica pomladnega dne, a v društveni sobi je 11 tovarišic in 29 tovarišev živahno razpravljalo o stanovskih zadevah in intenzivno poslušalo temperamentno predavanje tovariša **Peska** o „V obrambo šole in učiteljstva“, I. del; iz ostre tišine se je pojavilo odkrito priznanje, pričajoče, da je govoril predavatelj iz duše v dušo.

Priroda se probuja, vstaja; tudi mi veselo opazujemo, da se vrši v duši naših tovarišic preobrat k zavednosti stanovske dolžnosti; brezbrizno spanje se umika vzajemnemu delovanju. Skupno delo, skupni interesi! Zato prihajajte vsi in vse redno k zborovanjem! Tu najdemo ognjišče, kjer se ogrevajmo za sveto stvar vzgeje v svojo in narodovo korist; torišče, kjer se spoznavajmo med sabo; kjer se naj goji — braneč drug drugega in vsak vse — vzajemnost in bratoljubje. S svojo udeležbo uničimo vse predsodke, ki so se morda pojavili zaradi našega nezanimanja; zatorej — tovarišice, stopite v naš delokrog in posvetite društvu nekaj trenutij, nekaj svojih moči.

Da ne bi bil dež preprečil pevske vaje, ki je vedno določena uro pred zborovanjem, bi bila zaorila slovanska pesen iz pevskih grl.

Društvo upa, da nihče ne zamudi prihodnjega zborovanja, zatorej „Na snidenje!“

D r.

Konjiško učiteljsko društvo je zborovalo dne 7. marca v Konjicah. Obisk je bil jako povoljen; navzočih je bilo 22 članov.

Na dnevnem redu je bila hospitacija v V. razredu konjiške okoliške šole. Tovariš **Kožuh** je obravnaval glavne pojme Kernove teorije ter ustregel s to praktično demonstracijo želji vseh društvnikov. Podavanje je bilo jako uspešno in prav poučljivo. Učenci so sledili z veliko zanimivostjo razpravi, bili so vneti za snov, zakaj odgovarjali so na vsa vprašanja točno in določno. Pokazali so, da se v tem predmetu lahko mnogo dožene z dobro voljo, s strogo pazljivostjo in s praktičnim razkazovanjem. Napravil nam je g. podavatelj s to uro mnogo užitka. Pri razgovoru se drugega ni moglo dodati, kakor da se je g. referentu izrekla od vseh navzočih prav iskrena hvala za trud in prošnja za drugo slično obravnavo.

Na povabilo, oziroma prošnjo, ki jo je poslal tovariš predsednik velezaslužnemu ravnatelju g. Schreinerju v Maribor v svrhu predavanja v tukajšnjem društvu, je gosp. ravnatelj blage volje obljubil, nam podati razpravo: „O analizi duševnega obzorja otroškega.“

Gornjegrajsko učit. društvo obljublja v dopisu, da nas bo podpiralo po vsi moči, ko napravimo izlet v Savinsko dolino in Solč planine. Poslalo je tudi celo kolekcijo razglednic in fotografij štaj. Svice ter še s tem privabilo marsikaterega k udeležbi.

Pretrsevalo se je o uradni učiteljski konferenci glede časa in tem, o nakupu novih knjig za društv. knjižnico, o nabiranju nadaljnjih doneskov za Malenškov nagrobni spomenik.

Mozirju; za vsebino druge priloge, t. j. „Slovenski obrtnik“, sem pa skrbel jaz in zanjo porabil veliko večino tistega rokopisa, ki sem ga namenil družbi sv. Mohorja. Tako pa ni bil popolnoma zaman moj trud, ki sem ga imel s sestavljenjem „Slovenskega obrtnika“.

Ako se človek hoče počati le preveč z raznovrstnimi reči, mu seveda marsikaj izpodleti. Ta občutek ni prijeten. Človek je imel trud in stroške zastoj, in ljudje se mu še posmehujejo.

Nekateri se mu celo posmehujejo: Schuster bleib' bei deinem Leisten; drugi ga pa tolažijo s slabo uteho, češ: Wer den Schaden hat, muss auch den Spott mit in den Kauf nehmen. Če pa imamo pri svojem početju dobro zavest, da smo s svojim podjetjem le koristiti hoteli, koristiti svojememu milemu narodu, nas take zabavljice ne pečejo. Pri svojem raznovrstnem delu smo se dobro počutili, kakor že veli latinska prislovica: Variatio delectat.

(Dalje)

G. Brumnu se končno dovoli prispevek iz društvene blagajnice v znesku 40 K, da se udeleži na Dunaju se vršečega kongresa za varstvo otrok.

O.

Ormoško učiteljsko društvo je imelo 3. m. m. v Ormožu svoje zborovanje, katerega se je udeležilo 21 članov. Gosp. Dom. Serajnik je svoje podavanje „Nekaj novih misli o pevskem pouku“ nadaljeval ter govoril o sledečih točkah: 1. Razpoloženje (Stimmung) v pevski uri. 2. Obseg pevskega pouka po notah. 3. Pevska Začetnica. Zborovalci so izrekli željo, da objavi g. podavatelj celo razpravo v „Popotniku“.

K predlogu, ki je bil 3. jan. t. l. sprejet, da plača vsak, ki iz kateregakoli vzroka izostane od zborovanja 50 vinarjev v društveno blagajnico, dostavlja še gosp. Šalamun, da naj plačajo isto kazen vsi isti udi-udeleženci, ki stanujejo na mestu, kjer se zboruje, ker ti baje nimajo nobenih posebnih izdatkov za ta dan in ne izgube nobenega časa. Ta dostavek je bil sprejet.

Prihodnje zborovanje se vrši v četrtek, 2. maja t. l. v Ormožu. Začetek ob polu 11. uri. Dnevni red: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Društvena poročila in dopisi. 3. Razgovor o redu za šolske slugе. (Ta predmet je na dnevnem redu letošnje uradne konference. 4. Volitev odposlanca za delegacijsko zborovanje „Štaj. Lehrerbunda“ 9. maja t. l. v Gradcu. 5. Navsveti in predlogi.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 25. t. m., ob eni popoldne v Šmarju.

Vzpored: 1. Zapisnik in dopisi. 2. Razprava: Astronomična učna slika o solncu, tov. Zidar. 3. Razgovor o konferenčnih vprašanjih. 4. Slučajnosti.

Ker je to zborovanje nujno potrebno, vljudno prosim za obilno udeležbo.

Strmšek.

Slavno vodstvo „Zveze slov. štaj. učiteljev in učiteljic“ v Celju se vljudno opozarja, da nasprotuje njegov poziv v zadnji številki „Učit. Tov.“ pravilom „Zveze“ in sploh načinu naše organizacije. Okrajna društva kot taka niso v nikaki zvezi z „Lehrerbundom“, ona mu torej ne morejo pošiljati društvenine, pa tudi ne priglasiti svojih delegatov. Za ta slučaj v naših pravilih niti poskrbljeno ni, ker je le „Zveza“ član „Lehrerbunda“.

Ker je pa sedaj stvar nujna, bo menda najpraviše, če se zberejo dne 9. majnika upravni odborniki „Zveze“ v Gradcu, ti so pa itak že voljeni pri vsakem društvu, ki je član „Zveze“.

Kar se pa tiče imenika članov in društvenine, to bo pač morala „Zveza“ urediti. Čemu smo pa sploh osnovali „Zvezo“, če bi sedaj niti društvenine ne pobrala in svojega imenika ne sestavila?

Opomba. To se javi tem potom, ker je drug način bil do sedaj brezuspešen.

Član.

Učiteljski izlet v Poljčane. Kakor smo že poročali izleti „Slovenjebistriško učiteljsko društvo“ dne 2. maja t. l. v Poljčane, in sicer zaradi ugodne leže tega kraja tudi v slučaju slabega vremena.

Redkokdaj se slovenskemu učiteljstvu spodnještajerskemu nudi prilika tovariških sestankov v večjem obsegu. Zategadelj pa se torej obračamo do vseh bratskih društev južnega Štajerja, zlasti pa do učiteljev v mariborskem, ptujskem, šmarskogorskem, konjiškem in celjskem okraju, da prihite imenovani dan v lepo dravinjsko dolino, ob znožje zelenega Boča!

Zborovanje se vrši v šoli ter se začne ob pol desetih predpoldnem.

Gospod dr. Ljudevit Pivko, c. kr. profesor v Mariboru je na prošnjo društva blage volje obljubil ta dan predavati ter si v to svrhu pripravil referat:

„Tisk prvih slovenskih knjig. Novi doneski k zgodovini slovenske književnosti.“

Z veseljem pa smo sprejeli tudi vest, da se tovariši iz sosednjih okrajev kanijo v času primernih zadevah oglašiti k besedi.

Oglase za obed, ki se blagovolijo vposlati vsaj do 27. aprila, sprejemata gosp. Ljudevit Varl, učitelj v Poljčanah, ali pa gosp. Boštjan Krotky, učitelj v Studenicah pri Poljčanah. Oglasu naj blagovoli vsakdo dostaviti, če se udeleži tudi v slučaju slabega vremena.